

Η δικαίωση ενός...«ψεκασμένου»: Ο Ερτογάν στη γκιλοτίνα, η Τουρκία στο καναβάτσο!

Μόνο στη «Τρικλοποδιά», έχω γράψει τρία άρθρα-αναλύσεις για το θέμα της διάλυσης της Τουρκίας από τους νεοταξίτες Αμερικανούς. Σε άλλες ιστοσελίδες και έντυπα, έχω γράψει πάνω από 12 άρθρα ή σχόλια

για το θέμα αυτό. Και όλα αυτά σε περιόδους, όπου η παντοδυναμία Τράμπ στην Αμερική ήταν αδιαμφισβήτητη και ο Ερτογάν πανίσχυρος, παίζοντας απολύτως επιτυχημένα το παιχνίδι ανάμεσα στη Ρωσία και στις ΗΠΑ και έχοντας ήδη συνάψει την άτυπη στρατηγική συμμαχία με τον Πούτιν και ήταν καθ' οδόν, τόσο τα έργα για το πυρηνικό εργοστάσιο στο Ακούγιου, όσο και η αγορά των S400. Όλοι τότε πίστευαν πως η Τουρκία εξελίσσεται σε μια περιφερειακή υπερδύναμη με τις «ευλογίες» και των ΗΠΑ - Ρωσίας. Σήμερα όμως;

Γράφει ο Πύρινος Λόγιος

Από τη μία, παρακολουθώντας τις εξελίξεις και τα γεγονότα της επικαιρότητας, **αισθάνομαι απολύτως δικαιωμένος** επειδή έκανα και εξακολουθώ να κάνω το καθήκον μου σαν επιστήμονας και σαν Έλληνας κι από την άλλη, **αισθάνομαι μια γεύση πίκρας να πλημμυρίζει το στόμα μου, για το πόσο εύκολα οι άνθρωποι μπορούν να πετούν στον Καιάδα κάποιον άλλον, συμπατριώτη τους και ομόθρησκο, αγνοώντας ή πετώντας στα σκουπίδια, ό,τι δεν μπορούν να αντιληφθούν ή να επεξεργαστούν εγκεφαλικά σε πρώτη φάση.** Αυτό που με ...παρηγορεί κάπως όμως, είναι ότι όλοι αυτοί που με

λοιδόρησαν για τις απόψεις μου τόσα χρόνια, είχαν μεγαλώσει και ανδρωθεί με την εικόνα μιας Τουρκίας «άτρωτης», απολύτως «σεβαστής» από όλους διεθνώς και ασφαλώς το αγαπημένο και χαϊδεμένο παιδί της Αμερικής. Και επομένως, ήταν πολύ δύσκολο πραγματικά γι' αυτούς, να δεχθούν τέτοιες...αιρετικές απόψεις, όπως οι δικές μου. Πόσω δε μάλλον, όταν κάποιος σαν ελόγου μου, που γράφει σαν σκιά πίσω από ένα πληκτρολόγιο και που διαμένει στην άλλη άκρη του πλανήτη, προσπαθεί να πείσει τους...απελπισμένους, ότι όλα αυτά που βλέπουν ή ακούν, **δεν είναι παρά μιιά...μαγική εικόνα, τόσο διαστρεβλωμένη μάλιστα, που είναι σαν να παρουσιάζει για γίγαντα έναν ...μικροσκοπικό νάνο, που απλά βρυχάται για να φοβηθούν οι άλλοι που δεν τον βλέπουν.** Λογικό και αποδεκτό. Η πίκρα όμως μένει, όπως και τα διάφορα...κοσμητικά με τα οποία με έχουν...λούσει. **Ακόμη μέχρι και...πράκτορα των Τούρκων με έχουν χαρακτηρίσει, που κάνω τυφλή προπαγάνδα για να ... «αποκοιμίσω» όσους βρίσκονται σε...επαγρύπνηση!**

Και τι δεν έχω ακούσει, μ' άλλα λόγια!...

Τέλος πάντων, όλα αυτά μάλλον ανήκουν πλέον στο παρελθόν, οπότε ας τα προσπεράσουμε κι ας μπούμε στην ουσία του θέματος.

Τις τελευταίες μέρες που διανύουμε, όλο και περισσότερες ιστοσελίδες και μέσα μαζικής ενημέρωσης, άρχισαν να μιλάνε ολοένα και περισσότερο για τις «προβληματικές» σχέσεις μεταξύ της Αμερικής και της Τουρκίας. Εμείς, εδώ στην Τρικλοποδιά, είχαμε μιλήσει πρώτοι (εγώ δηλαδή), για την αγωνία του Ερτογάν, όσον αφορά το αποτέλεσμα των εκλογών στις ΗΠΑ και μάλιστα εγώ προσωπικά στο άρθρο μου **«Ο Δρόμος για τον Γ' ΠΠ και την διάλυση της Τουρκίας περνάει μέσα από τις αμερικανικές εκλογές...»** είχα επισημάνει πως ενδεχόμενη εκλογική νίκη των νεοταξιτών του Μπάϊντεν, θα σήμαινε και την αρχή του τέλους του Ερτογάν και των Τούρκων.

Οι εξελίξεις από τη μέρα της ανάληψης των καθηκόντων του νέου προέδρου της υπερδύναμης, ήταν κάτι παραπάνω από απογοητευτικές για τον Ερτογάν. Ο ίδιος ο πρόεδρος αρνείται πεισματικά να σηκώσει το τηλέφωνο στις κλήσεις που του κάνει ο νεοΣουλτάνος, ενώ οι συνεχείς δηλώσεις του νέου υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ Μπλίνκεν, είναι κάθε μέρα και πιο σκληρές για τους Τούρκους. Ενώ στο τραπέζι υπάρχουν ακόμη και νέες, πιο σκληρές κυρώσεις για τη χώρα αυτή, σε μια απέλπιδα θα έλεγα προσπάθεια εκ μέρους των ΗΠΑ στο να αναγκάσουν τον νεοΣουλτάνο να στείλει...πίσω στη Ρωσία τους πυραύλους S400. Και εκτός των άλλων, τον επόμενο μήνα ξεκινάει η δίκη για την Halkbank, την κρατική τράπεζα που κατηγορείται ότι έκανε ξέπλυμα χρήματος γενόμενη ως η ...κολυμπήθρα του

Σιλώαμ για τα δεκάδες δις δολάρια που προερχόταν από το Ιράν και που έσπαζαν τις κυρώσεις που είχαν επιβληθεί εκεί από τις ΗΠΑ.

Τώρα θα μου πείτε «*Ναί, καλά τα λες, αλλά είναι αυτοί λόγοι για να διαλύσουν οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοι της μια ολόκληρη χώρα; Δεν αρκεί μια αλλαγή καθεστώτος, από τις μεθόδους που χρησιμοποιούν οι Αμερικάνοι διαχρονικά;*»

Στην περίπτωση της Τουρκίας, όχι! Κατηγορηματικά! Και θα εξηγήσω τα πάντα πάνω σε αυτό σε αυτό το άρθρο μου, για να καταλάβει ακόμη και ο πιο απλός αναγνώστης το τι παίζει και το τι πρόκειται να παίζει στη συνέχεια.

Σε κάποιο **προηγούμενο μου άρθρο-ανάλυση σχετικά με την διάλυση** της Τουρκίας από την ΝΤΠ, επεσήμανα δύο σημαντικότετους παράγοντες που προκάλεσαν στο να δημιουργηθεί αυτό το σχέδιο για τους νεοταξίτες. Ο πρώτος ήταν η πεισματική άρνηση της Τουρκίας να δεχθεί τα αιτήματα των ΗΠΑ για την χρήση της βάσης του Ιντσιρλίκ για την διεξαγωγή πολέμων στον Περσικό Κόλπο (Ιράκ, Ιράν, Αντάρτες Χούθι κλπ) και ο δεύτερος η...πτώση της ΕΣΣΔ.

Η Τουρκία ήταν πράγματι η αιχμή του δόρατος όσον αφορά την άμυνα των δυτικών συμμάχων εναντίον της κομμουνιστικής Ρωσίας και μάλιστα, αυτήν την...αιχμή οι Αμερικανοί την πλήρωναν πλουσιοπάροχα. Όχι μόνο αλλά με δωρεάν στρατιωτικό υλικό, αλλά κυρίως με παροχές δανείων που ουδέποτε οι Τούρκοι γύρισαν πίσω. Με αυτά τα δάνεια οι Τούρκοι γέμιζαν τα ταμεία τους συνεχώς και μετέτρεπαν τις παραγκουπόλεις τους (πρώην ελληνικές που καταστράφηκαν το 1922) στα παράλια της Μ. Ασίας σε...κοσμοπολίτικους τουριστικούς παραδείσους, κλέβοντας τους μισούς τουρίστες από την Ελλάδα. Μια Ελλάδα που ό,τι έκανε, το έκανε από τις δικές της δυνάμεις. Και δεν ήταν ασφαλώς μόνο αυτά.

Η Τουρκία απαιτούσε 100 από την Αμερική, για να κατορθώνει να παίρνει τα 10 σημαντικά που ήθελε. Κλασικό οθωμανικό παζάρι. Για τους Αμερικανούς, αυτό ήταν μια συνεχής αιμορραγία χρημάτων και επενδύσεων χωρίς ουσιαστικό όφελος, διότι η Τουρκία ουδέποτε συμπεριφέρθηκε ως ένας ...όμορος

σύμμαχος, αλλά ως μια χώρα-εκβιαστής που δεν δίσταζε κι όλας να το λέει και κατάμουτρα! Ποιός άλλως τε, από τους εκάστοτε ενοίκους του Λευκού Οίκου μπορεί να ξεχάσει την αδιάντροπη ατάκα του Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ προς τον Τζίμι Κάρτερ «Για να έχετε ό,τι θέλετε από εμάς, πρέπει να μας πληρώνετε. Δεν μας

πληρώνετε; (δηλ. Δεν ικανοποιείτε τα «θέλω» μας;) Θα βρούμε αλλού στήριγμα», αφήνοντας τον τώως πρόεδρο των ΗΠΑ με ανοιχτό το στόμα.

Τόσο απλά, τόσο στεγνά.

Η Τουρκία ήταν μια συνεχής πηγή αποσταθεροποίησης για την νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ, ένας διαρκής πονοκέφαλος για τους Αμερικανούς και μια χώρα-νταβατζής που συνεχώς εκβίαζε για περισσότερα. Και μάλιστα σε μια εποχή, όπου ο Ψυχρός Πόλεμος βρισκόταν στο απόγειο του (1980-1985)! Ποτέ δεν ήταν ικανοποιημένη και ουδέποτε ξέφευγε από τη λογική του πλιάτσικου. Σε αυτή τη λογική στηριζόμενη, δεν δίστασε, σε μια εποχή όπου υπήρχε μια διαρκής αστάθεια στην παγκόσμια οικονομία (λόγω και της κρίσεως του πετρελαίου) και μια περίεργη κατάσταση στη Γεωπολιτική λόγω τόσο του θανάτου του ΓΓ του ΚΚΣΕ και προέδρου της Σοβιετικής Ένωσης Λεονίντ Μπρέζνιεφ και την ανάδειξη του Γιούρι Αντρόποφ, πρώην διοικητή της ΚGB στο αξίωμα αυτό και με τον πρόεδρο των ΗΠΑ Ρόναλντ Ρέιγκαν να εγκαινιάζει το περίφημο πρόγραμμα «Πόλεμος των Άστρων», να δώσει εντολή στο υποχείριό του κεμαλικού καθεστώτος Ραούφ Ντενγκκτάς να κηρύξει, αιφνιδιάζοντας τους πάντες, το κατεχόμενο τμήμα της Κύπρου σε...ανεξάρτητο κράτος(!), φέρνοντας την Νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ σε δυσχερέστατη θέση! Και παρά τις πιέσεις του Ρήγκαν για ...αυτοσυγκράτηση, ο τότε πρόεδρος Οζάλ, δεν δίστασε να οξύνει ακόμη περισσότερο τα πράγματα, βγάζοντας το ωκεανογραφικό Σεισμικ για έρευνες, μέσα στην ελληνική υφαλοκρηπίδα τον Μάρτιο του '87, φέρνοντας τις δύο χώρες στα πρόθυρα του πολέμου, με την Ελλάδα να έχει κηρύξει

ακόμη και... μερική επιστράτευση!
Η ευφυέστατη όμως κίνηση του Παπανδρέου να κυκλώσει σχεδόν αστραπιαία τον στολίσκο των Τούρκων που συνόδευε το Σεισμικ και με το πολεμικό διάγγελμα στο οποίο προέβη την προηγούμενη νύχτα

τονίζοντας ότι εάν παραβιαστεί στον ένα πόντο η ελληνική υφαλοκρηπίδα από τους Τούρκους, θα διατάξει άμεση εμπλοκή όλων των Ενόπλων Δυνάμεων με στόχο τη βύθιση του ωκεανογραφικού, μαζί με τα υπόλοιπα τουρκικά πλοία. Μ' άλλα λόγια, κήρυξη πολέμου! Οι Αμερικανοί αιφνιδιάστηκαν άλλη μια φορά κι αν δεν υπήρχε η

αποφασιστικότητα της τότε ελληνικής κυβέρνησης για άμεση εμπλοκή, η Τουρκία θα είχε δημιουργήσει τετελεσμένα. Ο Ρήγκαν είχε γίνει έξω φρενών και απείλησε με άμεσο εμπάργκο όπλων τους Τούρκους, με αποτέλεσμα να καταλήξουμε σε εκείνη την συμφωνία του Νταβός μεταξύ Οζάλ-Παπανδρέου και στο μνημόνιο Παπούλια-Γιλμάζ για το περίφημο «μη πόλεμος».

Αυτά και άλλα πολλά, τα οποία περιγράφω στα προηγούμενα άρθρα μου και συνεπεία και της πτώσης της Σοβιετικής Ένωσης, έκαναν τους Αμερικανούς να σκεφτούν πολύ σοβαρά το...μέλλον της Τουρκίας, βρίσκοντας ανοικτή πόρτα από τους Κούρδους των Μπαρτζανί και Ροχανί για μια συμφωνία ειρήνης μεταξύ τους και ένταξη τους στο Δυτικό άρμα με σκοπό την αποδυνάμωση της Τουρκίας και μια αλλαγή στην πολιτική τους στη Μέση Ανατολή με στόχο την διάλυση του κεμαλικού μορφώματος. Από εκείνο το σημείο ξεκινάνε όλα.

Το νεοταξικό σχέδιο «Τσένεϊ - Ράις» και ο Ερτογάν

Όταν ανέλαβε τα ηνία της εξουσίας πριν κοντά 20 χρόνια ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερτογάν, η Τουρκία βρισκόταν ήδη σε μια πορεία που είχε δύο επιλογές: Ή εντάσσεται στην ΕΕ και γίνεται πλέον μια σύγχρονη και δυτικού τύπου δημοκρατία (αυτό επεδίωκαν τόσο οι ευρωπαίοι - κυρίως οι Γερμανοί - όσο και οι Αμερικάνοι) και με τις ανάλογες μεταρρυθμίσεις τόσο στη δικαιοσύνη, όσο και στην κοινωνική δομή της (αναγνώριση μειονοτήτων, σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα κλπ) να μεταμορφωθεί σε ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος με προοπτικές ανάλογες των υπολοίπων κρατών ή πορεύεται μόνη της με γνώμονα την ελεγκτατική κληρονομιά της και τα νομαδικά της ένστικτα και να διακινδυνεύσει μια άμεση διάλυση της ίδιας της χώρας. Ο Ερτογάν, επέλεξε όμως έναν... τρίτο δρόμο, τονίζοντας προς όλες τις κατευθύνσεις ότι στόχος του είναι να υπάρξει μια δημοκρατία με ήπιο Ισλάμ, ενταγμένο μέσα στα δυτικά πρότυπα, που θα γίνει παράδειγμα και για τις υπόλοιπες χώρες του ισλαμικού τόξου. Αυτό ακούστηκε, τουλάχιστον στις ΗΠΑ, ως μια εκπληκτική ευκαιρία για να ποδηγετήσει το Ισλάμ γενικότερα προς όφελος της και μέσω του δόγματος Νταβούτογλου σχετικά με την θεωρία του των «μηδενικών προβλημάτων» με τους γείτονες της χώρας, να χρησιμοποιήσει την αναθεωρημένη πλέον Τουρκία, στο να γίνει ο πολιτικός κριός για να γκρεμίσει μια και καλή το φονταμενταλιστικό Ισλάμ και το καταστήσει...δορυφόρο της Δύσης. Τα πράγματα όμως σκάλωσαν σε δύο πολύ σημαντικά γεγονότα που έλαβαν χώρα στο ενδιάμεσο: Την άρνηση της Ερτογανικής Τουρκίας να συνδράμει αποφασιστικά στον Β΄ Πόλεμο του Κόλπου και στην επιχείρηση των ρεμπουμπλικάνων του Τζ. Μπους Jr εναντίον του Σαντάμ Χουσεΐν και αναμφισβήτητα στα γεγονότα του MAVI MARMARA που οδήγησαν στη ρήξη μεταξύ των Τούρκων και των Ισραηλινών.

Το σχέδιο «Τσένεϊ - Ράις», που πήρε το όνομα του από τα επίθετα των

Ντίκ Τσένεϊ και της Κοντολίζα Ράϊς, αντιπροέδρου της κυβέρνησης Μπους Jr και υπουργού Εξωτερικών αντίστοιχα, οι οποίοι και σχεδίασαν τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να διαλυθεί μια και καλή το κεμαλικό μόρφωμα με τη δημιουργία κράτους του Κουρδιστάν κλπ επειδή αισθάνθηκαν ότι οι ΗΠΑ

θα είναι συνεχώς υποχείριο στις εκάστοτε ορέξεις των Τούρκων, βρήκε μεν πρόσφορο έδαφος από όλους και κυρίως από τους Δημοκρατικούς στους οποίους και κοινοποιήθηκε με την διαβάθμιση «Άκρως Απόρρητον», αλλά από την άλλη, ήθελαν να δώσουν κι άλλες ευκαιρίες στο νέο ισλαμικό καθεστώς Ερτογάν, επειδή είχαν στο μεταξύ συντάξει (το Βαθύ κράτος συγκεκριμένα) κι ένα άλλο σχέδιο, το οποίο και υλοποίησε η κυβέρνηση Ομπάμα δια χειρός της Χίλαρι Κλίντον, το περίφημο σχέδιο «Αραβική Άνοιξη» και στο οποίο η Τουρκία θα έπαιζε σημαντικό ρόλο. Κι έτσι, παρά τα απίστευτα γεγονότα του MAVI MARMARA που εξόργισαν τους Ισραηλινούς, η Τουρκία πήρε ...νέο συγχωροχάρτι για να συμβάλλει στο σχέδιο πλήρους αποσταθεροποίησης της Μέσης Ανατολής και που έφερε τον τίτλο «Αραβική Άνοιξη». Τα αποτελέσματα του σχεδίου τα ξέρουμε όλοι. Και τα ζούμε μέχρι σήμερα. Οι Δημοκρατικοί του Ομπάμα τα θαλάσσωσαν πλήρως, αντί για...Άνοιξη δημιούργησαν έναν καταστροφικό χειμώνα και την Τουρκία, που υποτίθεται ότι θα συνέβαλε στην επικράτηση των νεοταξικών σχεδίων, να μετατρέπεται στο πιο επικίνδυνο «όπλο» για την ανατίναξη όλων των σχεδίων των ΗΠΑ για την περιοχή και την εκδίωξη τους από τη Μέση Ανατολή, συμμαχώντας με την μισητή Ρωσία του Πούτιν με τα γνωστά αποτελέσματα που την έκαναν σχεδόν περιφερειακή υπερδύναμη. Οι νεοταξίτες απέτυχαν οικτρά τότε σε όλα και το σπουδαιότερο απ' όλα, έχασαν και την εξουσία από τον ...οδοστρωτήρα που ονομάζεται Ντόναλντ Τράμπ.

Ο Τράμπ με τη σειρά του, διαφωνώντας πλήρως με το σχέδιο «Τσένεϊ - Ράϊς», προσπαθεί να προσεταιριστεί την Τουρκία του Ερτογάν (ποιός άλλως τε δεν θυμάται τις ...προεκλογικές του κορώνες του στύλ «δεν με ενδιαφέρει η Ελλάδα, ας την πάρει η Ρωσία(!), η Τουρκία είναι πολύ σημαντική για να χαθεί») με στόχο να δημιουργήσει μια «άτυπη συμμαχία» μαζί με την Ρωσία και την Τουρκία, στον πόλεμο που σκόπευε να ξεκινήσει εναντίον της Κίνας. Και ήταν διατεθειμένος να θυσιάσει ακόμη και την Ελλάδα, ακόμη και την ίδια την παρουσία των ΗΠΑ στη Μ.

Ανατολή τινάζοντας στον αέρα τα ζωτικά συμφέροντα της υπερδύναμης στην περιοχή, για τον...δικό του πόλεμο που είχε ως στόχο (σωστή κίνηση εν μέρει) εναντίον του αναδυόμενου κινέζικου γίγαντα και ο οποίος αυτός γίγαντας, κρατούσε τις ΗΠΑ από τα...μέζα σχεδόν, έχοντας υπό την κατοχή της το ένα τρίτο του εξωτερικού χρέους των Αμερικανών. Για τον πατριώτη Τράμπ, αυτό ήταν απαράδεκτο και πίστευε πως ήταν αποτέλεσμα της καταστροφικής Παγκοσμιοποίησης που οδήγησε τις ΗΠΑ στην αποβιομηχάνιση και ένα πολύ μεγάλο κοινωνικό κομμάτι της στην ανεργία και τον μαρασμό. Η υπόθεση «Κίνα» είχε γίνει έμμονη ιδέα για τον Τράμπ, που δεν θα δίσταζε να θυσιάσει δύο πολύ σημαντικούς συμμάχους των ΗΠΑ, των Ελλήνων δηλαδή και των Κούρδων για τα...μάτια του Ερτογάν, ο οποίος Ερτογάν είχε καταλάβει πως η έλλειψη πολιτικής παιδείας από τον Τράμπ θα μπορούσε να τον καταστήσει απολύτως ελεγχόμενο από τον πολύπειρο και πονηρό νεοΣουλτάνο.

Για τα ελληνικά συμφέροντα, την κατάσταση έσωσαν δύο επίσης πολύ σημαντικοί παράγοντες: ο ένας ήταν η περίφημη **ομογενειακή οργάνωση HALC του συγχωρεμένου Νίκου Μούγιαρη (φώτο αριστερά)** πατριώτη μέχρι μυελού οστών, ο οποίος οργάνωσε αυτή την ομάδα

και την στελέχωσε με νέα παιδιά που είχαν μέσα τους την Ελλάδα των Ηρώων και όχι του «Ψευτορωμαϊκού» και ο άλλος ήταν το...Βαθύ Κράτος των ΗΠΑ που

εκπροσωπεί ακόμη και σήμερα **ο ένθερμος φιλέλληνας γερουσιαστής των Δημοκρατικών Ρόμπερτ Μενέντεζ** και ο πρέσβυς της υπερδύναμης στην Ελλάδα, ο πολύς Τζέφρι Πάιατ, ο οποίος κι αυτός θεωρείται ως ο απόλυτος εκπρόσωπος των νεοταξιδιτών και με πολύ βαθιές επιρροές στο βαθύ

κράτος των ΗΠΑ.

Αυτοί οι δύο παράγοντες, σχεδόν ποδηγέτησαν τον Τράμπ, ο οποίος αναγκάστηκε να «συμβιβαστεί», καθιστώντας τον ελλαδικό χώρο ως... νέο ορμητήριο των ΗΠΑ για τον έλεγχο της Α. Μεσογείου μέσω του νόμου EastMed Act με στόχο την πλήρη αποδόμηση της λεγόμενης στρατηγικής σημασίας της Τουρκίας, αναβαθμίζοντας την βάση των ΗΠΑ στη Σούδα της Κρήτης (σε σημείο μάλιστα να μπορεί να δεχθεί και εγκατάσταση πυρηνικών πυραύλων) και την εξ ολοκλήρου αναβάθμιση της Αλεξανδρούπολης ως λιμένα-σταθμό για την παράκαμψη των Στενών του Βοσπόρου. Το αποτέλεσμα ήταν ο απόλυτος εκνευρισμός Ερτογάν για τον σχεδιασμό των ΗΠΑ (του Βαθέως Κράτους συγκεκριμένα), ο οποίος αντιλαμβάνεται την παγίδα που του στήνουν οι Αμερικανοί και από ένα σημείο και μετά, ξεκινάει την ...τελική μάχη σε διπλωματικό και στρατιωτικό επίπεδο, για να προλάβει την ήδη σχεδιαζόμενη διάλυση της χώρας του και τον δικό του πολιτικό και σωματικό θάνατο. Ένας αγώνας ζωής και θανάτου για τον Τούρκο νεοΣουλτάνο, δίχως αύριο, αν τελικά τον χάσει.

Η πτώση του Τράμπ και η επάνοδος της ΝΤΠ. Ο Ερτογάν στο απόλυτο καναβάτσο

Μέσα σε τρία μόλις χρόνια, η Τουρκία προβαίνει σε τέσσερις ουσιαστικές και καίριες κινήσεις και όλες υπό την...ευλογία του προέδρου Τράμπ, με σκοπό την ακύρωση των σχεδίων της ΝΤΠ και του Βαθέως Κράτους των ΗΠΑ:

- 1) *Για να σπάσει επιτέλους τα επιχειρήματα που δίνει στην Ελλάδα το Διεθνές Δίκαιο για την οριοθέτηση των θαλασσιών ζωνών και της ΑΟΖ, εκμεταλλεύεται στο έπακρο την απολύτως εξωφρενική θεωρία «Γαλάζια Πατρίδα», μια θεωρία ενός εν αποστρατεία αντιναύαρχου και μέλους του κόμματος των Γκρίζων Λύκων του Μπαχτσελί, ονόματι Τζιχάτ Γιαϊντζί, ο οποίος μέχρι πρόσφατα ήταν αρχηγός του τουρκικού ΓΕΝ. Μια θεωρία παντελώς ανυπόστατη, κάτι σαν τη θεωρία του ότι οι ...Τρώες ήταν Τούρκοι ας πούμε ή το ότι ο Όμηρος ήταν ...τουρκικής καταγωγής(!) (εξ ού και το τουρκικό όνομα «Ομέρ»), που «βαφτίζει» ως... τουρκικά 150 περίπου νησιά και νησίδες, επειδή λέει δεν...αναφέρονται στις συνθήκες της Λωζάννης και των Παρισίων (Δωδεκάνησα) και ως εκ τούτου...ανήκουν στην Τουρκία και γι αυτήν του την υπηρεσία, το τουρκικό καθεστώς τον...αποστρατεύει και τον κάνει...ακαδημαϊκό(!!!) και διδάκτορα στην Στρατιωτική Σχολή! Η θεωρία της «Γαλάζιας Πατρίδας», δίνει την ευκαιρία στον Ερτογάν για μια θηριώδη εκστρατεία προπαγάνδας με στόχο την επήρεια της διεθνούς κοινής γνώμης και το άλλοθι στο να πιέσει με αυτό τον τρόπο τους εναπομείναντες φίλους του στην ΕΕ (βλέπε Γερμανία, Ισπανία, Ουγγαρία, Ιταλία) αλλά και στους εσωτερικούς του υποστηρικτές ότι αυτός θα δημιουργήσει την Νέα τουρκική Οθωμανική*

Αυτοκρατορία των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών. Και όλα αυτά, επειδή οι προηγούμενες πειρατικές του απόπειρες στην ΑΟΖ της Κύπρου και της δυνητικής ΑΟΖ της Ελλάδας, προσέκρουαν στην αντίδραση των ΗΠΑ που αυτή με τη σειρά της δημιουργούνταν μέσω των κυρώσεων του νόμου SAATSA του γερουσιαστή Μενέντεζ και από ένα σημείο και μετά, θα τον προλάβαιναν οι εξελίξεις.

- 2) Η δημιουργία του τουρκολυβικού μνημονίου για μελλοντική χάραξη ΑΟΖ μεταξύ Τουρκίας και Λιβύης, το οποίο ήταν απόρροια της θεωρίας της «Γαλάζιας Πατρίδας» του Γιαϊντζί. Ένα παντελώς ανυπόστατο έγγραφο, το οποίο μάλιστα κατατέθηκε και στον ...ΟΗΕ, για να αποτελέσει τετελεσμένο και βάση για μια μελλοντική διαπραγμάτευση εφ' όλης της ύλης με την Ελλάδα.
- 3) Η δημιουργία πολεμικού μετώπου στον Καύκασο, εκμεταλλεζόμενη την αστάθεια που υπάρχει μεταξύ Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν, με δύο στόχους: Την «προσάρτηση» του Αζερμπαϊτζάν στον κύκλο επιρροής της Άγκυρας και συνεπεία τούτου, τον έλεγχο του «Δρόμου του πετρελαίου» που καταλήγει στη Μεσόγειο και δεύτερον, την προσπάθεια σύναψης άτυπης συμμαχίας με το Ισραήλ, το οποίο χρηματοδοτεί το Αζερμπαϊτζάν και που αυτή θα χρησιμεύσει στο μέλλον για μια πλήρη εξομάλυνση των σχέσεων της Άγκυρας με την Ιερουσαλήμ, γεγονός που θα αποφέρει με τη σειρά του την επαναπροσέγγιση της Άγκυρας με την Ουάσιγκτον από πλεονεκτική θέση. Από τη σύγκρουση, οι Τούρκοι μπορεί να μην βγήκαν απόλυτα νικητές ελέω Ρωσίας, αλλά «έβαλαν» πόδι όμως σε μια περιοχή απ' όπου μπορούν να αποκομίσουν πολλά περισσότερα στο μέλλον. Και
- 4) Η πλέον καθοριστική εξέλιξη όχι μόνο για τον Ερτογάν, αλλά και για τις ίδιες τις ΗΠΑ, ήταν οι πολεμικές επιχειρήσεις στη Συρία με τον γενικότερο τίτλο «Κλάδος Ελαίας», οι οποίες, με την απόλυτη στήριξη Τράμπ και την αποδοχή Πούτιν, να μπορέσουν να εξαλείψουν τις κουρδικές δυνάμεις και να εκδιώξουν το YPG από τα εδάφη που απελευθέρωσε στον πόλεμο με το ISIS. Μάλιστα, οι εν λόγω αυτές επιχειρήσεις, είχαν τρομακτικές συνέπειες για τις ΗΠΑ, αφ' ενός διότι επλήγησαν οι μέχρι τότε απόλυτοι σύμμαχοι της Ουάσιγκτον Κούρδοι και δεύτερον, είχαν ως συνέπεια την απόσυρση σημαντικού μέρους των αμερικανικών δυνάμεων από την περιοχή, προσφέροντας στους Ερτογάν και Πούτιν, μια εντελώς ανέλπιστα κυριαρχία.

Η τέταρτη περίπτωση, μαρτυρεί και το μέγεθος της επιρροής που είχαν οι Πούτιν και Ερτογάν πάνω στον α-πολιτικό Τράμπ, ο οποίος με τη σειρά του πίστευε πως αν ικανοποιούσε τις επιθυμίες και των δύο αυτών ηγετών, ο πόλεμος εναντίον της Κίνας θα ήταν πολύ πιο εύκολος και εφικτός για την υπερδύναμη. Το τραγικό αυτό λάθος, στοίχισε πολύ ακριβά στον Τράμπ. Παρά τις

εκκλήσεις των συνεργατών του να μην το διαπράξει, εκείνος προχώρησε αγνοώντας τους πάντες, στρατιωτικούς και Βαθύ Κράτος, με τραγικά αποτελέσματα για το προφίλ των ΗΠΑ. Μετά από αυτά τα γεγονότα, η Αμερική σχεδόν «έπεσε» όχι μόνο από το βάθος της απόλυτης υπερδύναμης, αλλά διχάστηκε σε τέτοιο βαθμό, που φάνηκε σε όλο της το μεγαλείο την τρομερή εκείνη νύκτα των εκλογών της 5ης Νοεμβρίου του 2020. Αναμφισβήτητα ο Τράμπ έχασε τις εκλογές λόγω αυτής ακριβώς της δυσμενούς εξέλιξης, που ήταν απόρροια των τραγικών επιλογών του στη Συρία. **Οι Δημοκρατικοί και η ΝΤΠ που τους συνεπικουρεί, βρήκαν την...ανέλπιστη για αυτούς ευκαιρία να τον χτυπήσουν καίρια και τελεσίδικα μέσω των ελεγχόμενων από αυτούς ΜΜΕ και τέλος η πανδημία, απλώς έβαλε την ταφόπλακα στην προεδρία του.**

Η ΝΤΠ επιστρέφει δυναμικά στο προσκήνιο κι από το σημείο αυτό, αρχίζει ο μεγάλος εφιάλτης για την Τουρκία. Ο Ερτογάν, χάνει μεν το μεγάλο του στήριγμα αλλά παρ' όλα αυτά, πιστεύει πως ακόμη μπορεί να κρατά τον Άσσο Σπαθί στο χέρι του και ελπίζει σε ένα «στρέιτ φλός» ή έστω σε ένα «χρώμα» που θα το ενισχύει ο εν λόγω Άσσος. Στο μεταξύ όμως, με το «καλημέρα» της ανάληψης των καθηκόντων του Τζό Μπάϊντεν, αμερικανικοί κύκλοι αρχίζουν να κυκλοφορούν μέχρι και...χάρτες που δείχνουν την Τουρκία...τεμαχισμένη! Και όχι μόνο αυτό, αλλά ο πρώην Αμερικανός συμβούλος Εθνικής Ασφαλείας και «γεράκι» του βαθέως αμερικανικού κράτους Τζών Μπόλτον, μέσω μιας μελέτης του που δημοσιεύτηκε σε

αμερικανικό Thing Tank, κάνει άνω κάτω τον Ερτογάν - που στο μεταξύ περίμενε με αγωνία εκείνο το τηλέφωνο του Μπάϊντεν που δεν...ερχόταν - και το ισλαμικό καθεστώς του, λέγοντας μεταξύ άλλων πως «Η de facto ειλημμένη απόφαση (βλ. Σχέδιο «Τσένει -

Ράις») περί δημιουργίας του Κουρδιστάν βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη και υλοποιείται ήδη στην Β. Συρία διότι είναι ο μόνος τρόπος για να αποτραπεί οριστικά η συμμαχία Τουρκίας - Ρωσίας - Ιράν η οποία με τη σειρά της απειλεί άμεσα το Ισραήλ»!

Φυσικά, όλη αυτή η εξέλιξη, μόνο τυχαία δεν ήρθε. Αρκεί κάποιος να ρίξει έστω μια πεταχτή ματιά στη λίστα των στελεχών που απαρτίζουν τις θέσεις - κλειδιά της

κυβέρνησης Μπάιντεν, αρκεί για να καταλάβει τις προθέσεις της νέας κυβέρνησης που στηρίζεται από την ΝΤΠ.

Άντονι Μπλίνκεν, υπουργός Εξωτερικών

Λόιντ Όστιν, υπουργός Εθνικής Αμύνης

Γουΐλλιαμ Μπερνς, γενικός διευθυντής της ...CIA (και στενότατος φίλος του Γερουσιαστή Ρόμπερτ Μενέντεζ με ό,τι αυτό συνεπάγεται) και τέλος,

Ο φοβερός και τρομερός «αντιτουρκιστής» Μπρέτ ΜακΓέρκ, ως σύμβουλος για θέματα Μ. Ανατολής, Κουρδικού ζητήματος και καταπολέμησης ισλαμικής τρομοκρατίας! **Δηλαδή, ό,τι πιο χειρότερο θα μπορούσε να προκύψει για τα ...νεοοθωμανικά όνειρα του επίδοξου νεοΣουλτάνου!**

Τα λόγια είναι περιττά, μιας και οι περισσότεροι εξ αυτών αποτέλεσαν μέλη της ομάδας Ομπάμα και υπηρέτησαν με πάθος και φανατισμό τα σχέδια της ΝΤΠ τόσο στην Μ. Ανατολή, όσο και στην ευρύτερη περιοχή της Ευρασίας. Και σήμερα, δύο είναι οι στόχοι της ΝΤΠ στη περιοχή: **Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ διάλυση της Τουρκίας** και η αποτελεσματική αντιμετώπιση και περιορισμός της Ρωσίας εί δυνατόν, στα σύνορα της.

Μπορούν όμως οι Αμερικανοί Νεοταξίτες να επιτύχουν όντως κάτι τέτοιο, που στα μάτια μας μοιάζει να είναι από απίθανο μέχρι και ...ουτοπικό;

Και στο κάτω-κάτω, τους είναι τόσο δύσκολο να επιτύχουν απλά μια ανατροπή ενός καθεστώτος που δεν τους αρέσει και να το αντικαταστήσουν με κάποιο άλλο, φιλικά προσκείμενο σε αυτούς;

Πολύ λογικό και ορθολογιστικό το ερώτημα αυτό και μας επιτρέπει να το προχωρήσουμε το θέμα πιο βαθιά.

Κατ' αρχάς, δεν είναι όντως τόσο απλό, όσο ακούγεται. Μια χώρα δεν τη διαλύει κανείς με το «έτσι θέλω». Γιατί μια χώρα, όπως η Τουρκία, με πληθυσμό που κοντεύει τα 90 εκατομμύρια ανθρώπους, σαφώς και έχει σοβαρά στηρίγματα. Κατ' αρχάς, έχει χώρες ολόκληρες που τη στηρίζουν, επειδή αυτό εξυπηρετεί τα οικονομικά κυρίως, συμφέροντα τους. Μια από αυτές τις χώρες, είναι η Γερμανία, η οποία δεν θέλει να είναι απλά μια χώρα με οικονομική ευρωστία. Θέλει και επιθυμεί, η ευρωστία της αυτή να αποκτήσει και γεωπολιτικό έρεισμα. **Η Γερμανία μέσω της Τουρκίας, επιθυμεί αυτό ακριβώς. Να αποκτήσει ζωτικό οικονομικό γεωστρατηγικό χώρο. Άλλως τε, αυτό πάντα επιθυμούσε, από τον 19ο αιώνα και δώθε, όταν πλέον ενώθηκαν όλα τα γερμανικά κράτη σε ένα, ύστερα από τον καταστροφικό (για τους Γάλλους) Γαλλοπρωσικό πόλεμο (1870-1871). Γι αυτόν τον λόγο άλλως τε, αιματοκύλισε δύο φορές τον κόσμο, μέσω των δύο αυτών καταστροφικών παγκόσμιων πολέμων του 20ού αιώνα. Για να αποκτήσει αυτόν τον ζωτικό**

χώρο που στην αρχή ήταν ο έλεγχος διοικητικά και στρατιωτικά ολοκλήρου της Ευρώπης και μετά την αποτυχία αυτών των σχεδίων, σήμερα αναζητά αυτόν ακριβώς τον ζωτικό χώρο που χρειάζεται και η ίδια η οικονομία της και που δεν μπορεί πλέον να τον αποκτήσει προς δυσμάς, αλλά ΜΟΝΟ προς ανατολάς. Έτσι κι αλλιώς, ακόμα και οι ίδιοι οι Γερμανοί δεν πιστεύουν πλέον σε καμιά ευρωπαϊκή ένωση. Το βλέπουν ότι δεν έχει νόημα πλέον να περιμένουν να...πουλήσουν σε μια Ευρώπη καθημαγμένη οικονομικά και κοινωνικά και αυτό που επιθυμούν, είναι η...προέκταση. Να λοιπόν ΓΙΑΤΙ στηρίζουν με κάθε τρόπο την Τουρκία, έχοντας επενδύσει τεράστια ποσά εκεί σε επεκτάσεις των βιομηχανιών τους, πλάς τους εξοπλισμούς μέσω της πώλησης όπλων. Και επειδή γνωρίζουν πως θα βρουν απέναντι τους τόσο τους Αμερικανούς Νεοταξίτες, όσο και τους ίδιους τους Ρώσους και τους Κινέζους, έχουν εμπλακεί πολύ περισσότερο στα θέματα των Τούρκων με τους Έλληνες και τους Γάλλους. Αυτά όμως θα τα δούμε αναλυτικότερα σε επόμενο άρθρο μας.

Μια χώρα λοιπόν αυτής της εμβέλειας, δεν μπορεί κάποιος να τη διαλύσει, έτσι γιατί το θέλουν απλά τα συμφέροντα του. Όποτε, τι;

Εδώ είναι και το κουμπί της...Αλέξαινας. Τι μέλλει λοιπόν γενέσθαι; Κατ' αρχάς, η ΝΤΠ δεν επιθυμεί επί της ουσίας την εξαφάνιση της Τουρκίας από τον χάρτη. Απλά θέλει να την...μικρύνει. Να την κοντύνει, που λέμε και στη καθομιλουμένη. Τα διάφορα think tank που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των Νεοταξιτών άλλως τε, γνωρίζουν πάρα πολύ καλά την Νεώτερη Ιστορία του πλανήτη και μάλιστα με λεπτομέρειες...συντριπτικές. Επομένως, γνωρίζουν καλώς πως στο τουρκικό θέμα, δεν έχουν να κάνουν με μια χώρα-έθνος, αλλά με μια χώρα-κράτος. Και μάλιστα μια χώρα, η οποία συνετέθη μέσω μιας Συνθήκης (της Λωζάννης) το 1923. Και ουσιαστικά πρόκειται για ένα συνοθύλευμα λαών και πολιτισμών, που απλά...ασπάστηκαν βίαια μια θρησκεία και εντάχθησαν επίσης βίαια σε ένα κράτος, γιατί δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς. Γνωρίζουν επίσης, ότι οι περισσότεροι Τούρκοι είναι κατά πλειοψηφία ελληνικής καταγωγής και άλλων ντόπιων λαών όπως οι Ασσύριοι, οι Παφλαγόνες, οι Γαζήδες, οι Αρμένιοι. Όλοι τους γόνιμοι γενίτσαρων από τα διάφορα παιδομαζώματα που έκαναν οι σουλτάνοι διαχρονικά για να μπορέσουν έτσι να αποκτήσουν τα δυνατά στρατεύματα που είχαν ανάγκη. Ακόμη και ο ίδιος ο Ερτογάν είναι ελληνικής καταγωγής, από το ελληνικότατο χωριό Ποταμιά κοντά στη Τραπεζούντα. Όμως, επειδή «το αίμα νερό δεν γίνεται», για να κρατηθεί ακόμη στη ζωή το μόρφωμα αυτό, οι αναλυτές γνωρίζουν πως δεν μπορεί να γίνει εφικτό παρά μόνο μέσω των...επεκτατικών διαθέσεων της κεντρικής εξουσίας. Διότι επί της ουσίας, Τουρκία σημαίνει ΜΟΝΟ το στρατοκρατικό κατεστημένο και τα παρακλάδια του. Που ενώ χτές ήταν...κεμαλικής ιδεολογικής παρέκκλισης, σήμερα είναι...ισλαμικής! Η έννοια της Δημοκρατίας είναι τόσο άγνωστη και ξένη σε αυτή τη χώρα, όσο εμείς ξέρουμε για

την ύπαρξη η μη εξωγήινων πολιτισμών! Δεν υπήρξε ποτέ και ούτε πρόκειται να υπάρξει ποτέ. Γι αυτό και βλέπουμε σχεδόν όλα τα κόμματα του τουρκικού πολιτικού συστήματος, να...συμφωνούν σχεδόν σε όλα. Ίδια εσωτερική και εξωτερική πολιτική, ίδια φιλοσοφία, ίδιο δόγμα. Μόνο σε κάτι μικρολεπτομέρειες έχουν διαφοροποιήσεις. Δεν έχει καμιά απολύτως σημασία, ο... όποιος ιδεολογικός προσανατολισμός. Είτε οι δεξιοί έρθουν στην εξουσία είτε οι...αριστεροί, η φιλοσοφία είναι μία: Επεκτατισμός παντί τρόπω. Είτε εις βάρος της Ελλάδας, είτε των άλλων γειτονικών λαών. Και πάντα η εξωτερική τους πολιτική, συνάδει με το ...μπαξίσι. Πόσα θα πάρουν, για να δώσουν.

Επομένως, όλοι οι ηγέτες των άλλων χωρών, μόνο μέσω αυτού του δρόμου συννενοούνται και μέσω αυτού στήνουν τις...μπίζνες τους στη χώρα αυτή. Όμως, από το τότε που επέλεξαν να συντηρήσουν και να στηρίξουν το κεμαλικό μόρφωμα έχει τρέξει πολύ νερό στο αυλάκι. Εκατό χρόνια, ήταν αρκετά για να αυξήσουν τον ...πληθυσμό σε εξαπλάσιο βαθμό! Από 15 εκατομμύρια που ήταν όταν υπεγράφη η Συνθήκη της Λωζάννης, σήμερα αγγίζουν τα...90! Και αύριο, σε λιγότερο από πενήντα χρόνια, αν αυτό το ανάγουμε σε βαθμό κλίμακας, οι υπολογισμοί δείχνουν ότι θα ξεπεράσουν τα 150 εκατομμύρια, ίσως και περισσότερο! Επίσης οι στρατηγικοί αναλυτές γνωρίζουν καλώς, πως αν αφεθεί αυτή η στρατοκρατική κλίκα που ελέγχει όλο αυτό το ψηφιδωτό λεφούσι ανεξέλεγκτη, ίσως αύριο να έχουν να αντιμετωπίσουν μια...δεύτερη Κίνα, που στο μεταξύ θα έχει γίνει πυρηνική και αν ακόμη αυτή η στρατοκρατική κλίκα κατορθώσει, με βάση το νεοοθωμανικό δόγμα, να ενώσει όλα τα τουρανικά κράτη της Ασίας υπό τη σκέπη του, η καταστροφή που θα υποστεί η οικουμένη θα είναι μη αναστρέψιμη. Οπότε, μόνο μια λύση υπάρχει. **Ο «ευγενικός» τεμαχισμός της χώρας, ο οποίος θα είναι ένας τεμαχισμός με...ακρίβεια χειρουργική.** Όπως δηλαδή ακριβώς το είπε ή μάλλον το προείπε, ο εθνικός μας Άγιος, ο Μέγας Γέρων Παΐσιος.

«Την Τουρκία θα την τεμαχίσουν «ευγενικά» οι ίδιοι οι σύμμαχοι, γιατί αυτό θα απαιτούν τα συμφέροντα τους!»

Προσέξτε! Χρησιμοποίησε ακριβώς τη λέξη «ευγενικά» ο Μέγας Γέρων, ακριβώς για να αποτυπώσει την ΑΝΑΓΚΗ πλέον της διάλυσης αυτού του μορφώματος. Όχι επειδή αυτό το θέλουν οι ίδιοι από...καπρίτσιο ή από στυγνό επεκτατισμό, αλλά επειδή αυτό το μόρφωμα αν αφεθεί όντως ελεύθερο να...εξελιχθεί, θα αποβεί μοιραίο για όλη την Ανθρωπότητα!

Επιτρέψτε μου όμως να επεκταθώ επί του θέματος αυτού, δηλαδή το πώς οι Νεοταξίτες θα διαλύσουν την Τουρκία, σε επόμενο άρθρο μου. Γιατί όντως το θέμα αυτό είναι πολύ λεπτό και οτιδήποτε ειπωθεί η γραφτεί, θα πρέπει να έχει και την ανάλογη βαρύτητα. Το σημερινό πόνημα είχε απλώς τη σφραγίδα της ΑΠΟΛΥΤΗΣ

ΔΙΚΑΙΩΣΗΣ των θεωριών μου και αυτό ακριβώς είχε σκοπό να κάνει. Τα υπόλοιπα, θα τα αναλύσουμε εν ευθέτω χρόνω. Εξ' άλλου, ο χρόνος τρέχει, όμως περιέργως, ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ και όχι υπέρ των Τούρκων. Απίστευτο ε;

Συμπεράσματα

Η ουσία επίσης αυτού του πονήματος που διαβάσατε, είναι μία. **Ότι η Τουρκία σε λίγο καιρό από τώρα, ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ, τουλάχιστον στη μορφή την οποία γνωρίζουμε.** Και δεν θα υπάρχει, επειδή το επιτάσσει η ...παγκόσμια ανάγκη. Όχι επειδή αποτελεί εμπόδιο στα σχέδια της ΝΤΠ για τον πλανήτη ή επειδή αντιτίθεται στις θεωρίες περί «Ατζέντας 2030». **Αλλά επειδή το επεκτατικό Ισλάμ, δεν έχει θέση μέσα σε αυτήν.** Το Ισλάμ ως θρησκεία, είναι σαφώς προτιμότερο για την ΝΤΠ, όμως περιέργως. **Διότι το Ισλάμ ως απλά μια θρησκεία, δεν έχει...πατρίδα. Και το κυριότερο; Δεν πιστεύει στην ελευθερία του πνεύματος. Είναι μια θρησκεία που πιστεύει ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΑΓΗ.** Είναι μια ΒΟΛΙΚΟΤΑΤΗ θρησκεία η οποία εξυπηρετεί τα μάλα τους σχεδιασμούς της ΝΤΠ, οι οποίοι μόνο την ελευθερία και τη δημοκρατία δεν επιθυμούν. Επομένως, επειδή θέλουν να δημιουργήσουν λαούς πολτοποιημένους εθνικά και θρησκευτικά, το επεκτατικό Ισλάμ που εκπροσωπεί η Τουρκία είναι απλά ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ. Και γι' αυτό θα καταστραφεί εκ βάθρων.

Αυτό το πόνημα επίσης, έχει και έναν άλλον στόχο. Να πείσει ακόμη και τους πιο δύσπιστους, να ...πιστέψουν ΣΤΟ λεγόμενο ΑΔΥΝΑΤΟ. Μέχρι πρότινος, φαινόταν ΑΔΥΝΑΤΗ μια τέτοια εξέλιξη. Σήμερα είναι απλά ΓΕΓΟΝΟΣ.

Μέχρι χτές επίσης, ήταν αδύνατη η διάσωση μιας γυναίκας από πτώση ελικοπτέρου που συνετρίβη κυριολεκτικά μέσα σε μια χαράδρα. Σήμερα, είναι απλά ένα ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟ. Η σωθείσα Βασιλική Πλεξίδα, σήμερα Υπασπιστής του Ελληνικού Στρατού, χαίρει άκρας υγείας, χάρη στην ... ΑΔΥΝΑΤΗ (κατά πολλούς) ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Το λέει και το διαλαλεί η ίδια η κοπέλα η οποία δεν φέρει κανένα απολύτως σύμπτωμα από τα σχεδόν θανατηφόρα τραύματα της. Το λένε οι ίδιοι οι γιατροί που την περιέθαλψαν. Το λένε τα βίντεο και οι φωτογραφίες της πριν και μετά το ατύχημα. **Δεν είναι απλά ένα θαύμα, είναι ΤΟ Θαύμα, με κεφαλαία γράμματα.**

Και εν τέλει, όλα μα ΟΛΑ εξελίσσονται σύμφωνα με το «σχέδιο» της Θείας Μέριμνας. Εγώ απλά ως Ιστορικός, τα καταγράφω και τα αναλύω γιατί αυτή είναι η δουλειά μου. Και το καθήκον μου προς εσάς και την πατρίδα, είναι να σας τα δώσω να τα καταλάβετε, όσο περισσότερο καλύτερα μπορώ. Να καταλάβετε δηλαδή, **αυτά που δεν σας δίνουν να καταλάβετε οι άλλοι.**

ΠΙΣΤΕΨΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΟ «ΑΔΥΝΑΤΟ». Γιατί ΤΙΠΟΤΕ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ.

Πύρινος Λόγιος

sergioschrys@outlook.com

Υ.Γ. Όσοι από τους αναγνώστες θέλετε να επικοινωνήσετε μαζί μου, η...πόρτα είναι ορθάνοιχτη για όποιο σχόλιο, πρόταση ή απορία που σας έχει δημιουργηθεί πάνω σε ό,τι διαβάζετε από εμένα. Όσοι ακόμη διαφωνείτε με ό,τι διαβάσατε στο παρόν πόνημα, η πόρτα είναι ...ακόμη πιο ορθάνοιχτη για σας. Ευχαρίστως να διαβάσω την όποια άποψη έχετε για όποιο ζήτημα θίγεται στο παρόν, αλλά και στα μελλοντικά θέματα τα οποία θίγονται ή θα θιχτούν στο μέλλον και να απαντήσω σε όλα, αν αυτό είναι μπορετό και δυνατόν. Και μέσω αυτού του υστερόγραφου επίσης, θέλω να ευχαριστήσω άλλη μια φορά από καρδιάς, όλους όσους μπήκαν στον κόπο να μου στείλουν συγκινητικά και ενθαρρυντικά μηνύματα προς το πρόσωπο μου στο να συνεχίσω αυτό που κάνω. Θα είμαι εδώ, όπως και η ιστοσελίδα ΤΡΙΚΛΟΠΟΔΙΑ και όλοι οι συντελεστές της, στις επάλξεις μέχρι τέλους και μέχρι της τελικής νίκης. Αυτό το υπόσχομαι.